

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

9 אפריל 2013

ת"פ 11-11-5688 מדינת ישראל נ' קפלן ואח'

מעבר זהה, אין לי מה להוסיף.

גזר דין

הנאשימים הודיעו והורשו בכתב אישום מותוקנים. הנאשם 1 עשה כן בישיבה קודמת, נשמעו טיעונים לעונש לאחר מכן, והיום נקבע דיון לשם מתן גור הדין, כאשר בין הצדדים קיימת מחלוקת אך ורק בשאלת גובה הכנס שיוותה על הנאשם 1: המדינה מכוננת גבוהה-גובה, לסכומים של מאות אלפי שקלים, כפי הרואין לדעתה בנסיבות העניין, ואילו ההגנה טעונה כי הייתה רוצה להיות בעמד שיאפשר לה לשלם את הסכומים הללו, אולם הנאשם 1 הוא חסר כל, ומכאן שמתבקש תשלום קנס סמלי בלבד (הסדר הטיעון כולל הסכמה על עצם תשלום קנס, אולם כאמור, קיים פער אדיר בין הצדדים ביחס לגובה הכנס).

הנאשם 2 הודה היום בפניי בעובdotיו של כתב אישום מותוקן, אף הוא לכולו כמובן, והצדדים טענו היום בקשרו לעונש (למעט ההגנות רק יzion כי הסגנון המלומד לא צפה כי היום תגיע הפרשה לקיצה נוכח אי הסכמה מסויימת עם התביעה).

אלך מן הקל אל הכבד, מן הנאשם 2 אל עמיתו, הנאשם 1.

הנאשם 2 הורשע בעבריה של תיווך לשוחד, כאמור לעיל, ובכך מסתכם חלקו בפרשא סבוכה ויונה.

הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו על הנאשם 2wigor מסר מותנה וקנס. התביעה בקשה להטיל על הנאשם 2 קנס בסך 20,000 ש"ח, ואילו ההגנה מבקשת סכום צנוע וסמלי בהרבה, נוכח מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, שדומה כי אין מחלוקת על כך.

כתבתי כי אין מחלוקת על מצבו הכלכלי של הנאשם, וזאת אני למד מהיקש ביחס לעמדת התביעה באשר לנאים 1; הנאשם 2 מצוי תחת צו כניסה נכסים ומוניה מנהל מיוחד על כספיו, אשר הוא משלם סכום בן 500 ש"ח לנושיו.

התביעה טעונה, ביחס לשני הנאשימים גם יחד, ובצדק, כי העבריות שעבורו, הן עבריות חמורות, הפגעות באמון הציבור במוסד הבנקאי, ובתקודו התקין, כאשר לשיטתה, ועל כך לדעתך לא יכולה להיות מחלוקת, הנאשם 1 הוא העבריין העיקרי, ואילו הנאשם 2 הוא בעל תפקיד שני.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 11-11-5688 מדינת ישראל נ' קפלן ואח'

09 אפריל 2013

לשיתה של התביעה, בהסדר הטיעו אליו הגינו הצדדים, מוגלים כבר, היבט מגולים, עינוי הדין
שנגורם לנאים, בחלוף תריסר שנים מאז "התפוצצה" הפרשה וארבע עשר שנים מאז האירועים
עצמם.

ראשית יאמור, כי הצדק עם התביעה, חן ביחס לחומרת העבירות, והן ביחס להסדרי הטיעון
המקלים מעל ומעבר עם הנאים, לאחר שהتبיעה הביאה בחשבון את חלוף הזמן הרבה, לשון
המעטה, מאז החלה הפרשה ועד שהוגש כתב אישום נגד הנאים. לא לחינם טוענת התביעה,
ובצדק, כי הענישה המוסכמת חרוגת במידה רבה מהמתמחה הרואין לה.

ברם, התביעה טוענת כי המעשים הורשו הנאים הם בעלי גון כלכלי, וכאשר נגד עני
הנאים עמדו אינטראסים כלכליים, לא ניתן שלא לפגוע בכיסם. הסוגרים, התקאים באורחות
החוק והענישה, מסכימים לגישה זו, אולם הם טוענים כי מרושיהם אינם אלא שברי כלי כלכלי,
הפרותה לא מציה בכיסם, והעתירה של המדינה לknסות, למי יותר (הרבה יותר) למי פחות –
מנוטקת מהמצב הכלכלי של הנאים.

טענת המדינה כי הנאים הרזוחו ממעליהם היא כוננה, אולם היא מתעלמת מחלוף הזמן.
הכלכליים והרווחיים הבלתי חוקים שנגרמו לנאים כתוצאה ממשיכיהם, מזמן כבר לא עמים,
ואותם הכספיים ירדו לטיטמוון, ואין הם עוד בידי הנאים. אני סבור, בכל הנסיבות, כי המדינה הולכת
כברת דרך ארוכה וראויה כלפי הנאים, אולם נעצרה כברת דרך מסוימת, לא ארוכה אמנים,
מהנקודה בה ראוי היה לעזרה. הנאים, ובעיקר הכוונה לנאים 1, אינם אוטם גברים ונשים
שהפרותה הייתה מצויה בכיסם, ומדובר היה בהרבה מאוד פרוטות.

הנאים 2 חי מן היד אל הפה כאשר הוא מתרפנס כמחלק עיתונים, ואשתו כמטפלת, ומצוות של
הנאים 1 – עלו אעומד עתה, איינו טוב בהרבה.

הנאים 1: הלה היה מנהל בנק, ובהמשך הרקיע לשחקים לתפקיד ניהול אף גבוה יותר, אולם
מסיבה לא ברורה לא הספיק לו הכבוד והממון הרבה לו זכה, והוא נכשל, כשלון חרוץ, בשל עבירות
של מרמה וזיווף, אף שוחד – כולל רשומות עלי בכתב האישום, ולא אכבר מילים בכך כאן, שכן
הדברים ברורים, ידועים ומוסכמים.

מן האמור לעיל עולה תמונה ברורה, של אדם שנפל מאגרא רמה לבירה עמוקיתא; לא סתם נפל
הנאים כאמור, שכן יש הנופלים מאגרא רמה אותה בירה עמוקיתא באבחה, כמקובל על פי החוקים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 11-11-5688 מזינת ישראל נ' לפן ואח'

09 אפריל 2013

1 הפיזיקאים, ואוזי קמיס מן המכון, לעיתים נכנסים וויצוים מבית האסורים, ומנסים לפגוע דף
2 חדש.
3
4 הנאשס 1 הוא גילום המונח עינוי דין: הלה נפל מאגרא רמה לבירה עמייקתא נפייה ארוכה שנמשכה
5 כתריסר שנים. לא קשה לשער עד כמה כואבת, מענה, היא נפייה כזו, שמעיפה אדם מהחיסא הרט
6 בו ישב, סוגרת בפניו דלותות אחרות, והכל מסתיעם, כאשר הנאשס ערום ועריה מכל נכס, לאחר
7 שנים כה רבות.
8 שמעתי בדיון הקודם את הנאשס מספר על מעבו הכלכלי הקשה, ואני מקבל את דבריו, כהוויתם.
9 אין הכרח כי אדם יוכז כפושט רגל, על מנת לקבוע כי הוא אבינו.
10
11 כאמור, משפטנים מגלאים על לשונם את המונח עינוי דין, כאשר כביטוי נשכחת העובדה כי ראש
12 וראשונה מדובר בעינוי, לא פחות ולא יותר, ולא רק של הדין, אלא – أولי ראש וראשונה – של
13 הנאשס עצמו.
14
15 שמעתי את הנאשס שואל את בית המשפט ואת הנווכחים בו – "מה עברתם ועשיתם משך 12 שנים?"
16 והדברים קלעו נגעו לליבי. אני יכול לתאר את שבעת מזרוי הגהינוס שעוברות על אדם שהרב חדה
17 וכבדה דוגמת כתב האישום דנא מרוחפת מעל ראשו משך כל כך הרבה זמן. פיסים לעיניינו קביעותיו
18 של בימ"ש עליון במסגרת בג"ץ 6972/96 התנווה למען איקות השולטן נ' היושץ המשפטיא לממשלה,
19 כאשר בסעיף 18 לפסק הדין עומד בית משפט עליון על הזורך למנוע עינוי דין מادرס ועל הקשי
20 העצום, חבלתי אנושי, הכרוך בעינוי דין, אם במשפט אזרחי, وكل וחומר – במשפט הפלילי.
21
22 כל אלו בודאי שעמדו נגד עני המדינה, שבאגינותו חכבה הסדר טיעון הגון מאד לפני הנאשסים.
23
24 מילים כגון הרתעה, או רוח כלכלי, לאחר כל כך הרבה שנים – הן ריקות מתוכן. מעל תיק זה מרוחך
25 בעיקר עינוי דין, ואם יתבונן עליו אדם מן הצד, הזמן הרב שהלך מאז פרוץ הפרשה ועד הנשנת כתוב
26 האישום, הוא שידקור את עינויו, ומתיק זה כבר לא תצא בשורה בתחום החרתעה, כפי העולה במידה
27 רבת, כאמור, מהסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים.
28
29 אני סבור כי זה המצב ביחס לקס המהדים לנאשסים, בדgesch כਮובן על הנאשס 1, שבמיוחד אליו
30 נושאת התביעה את עינויו, וזאת במישור העקרוני.
31
32 אולם, כפי שעמדתי לעיל, גם במישור הפרקטטי, כאשר הנאשס 1 הוא אדם דל אמצעים, ואין בידו
33 לשלם קנסות בני מאות אלפי שקלים, הרי שגם במישור המעשי, לא רק העקרוני, אין לגוזר עליו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 11-11-5688 מדינת ישראל נ' קפלן ואח'

09 אפריל 2013

1 עונשים כאלה. במסגרת ע.פ. 8573/96 מך'ו ואחרים נ' מדינת ישראל קבע בית המשפט העליון מפי
2 כב' השופט גולדברג, את הברור מאליו, לפיו לעולם יגורר בבית המשפט קנס על אדם שיש בידו
3 לשלומו. הרוי לא בא הקנס להגדיל בעקיפין את תקופת המאסר, או במקרה שלו – לילדו, מקום
4 שהتابיעה לא פילה ולא טענה לתינוק הזה (פ"די נא (5) 481, 587).

5

6 לאחר כל הדברים האלה, אני גוזר על הנאים את העונשים הבאים.

7

על נשים 1:

8 א. מאסר למשך 6 חודשים אשר ירצה בעבודות שירות והכל בהתאם לחוות דעת הממונה על
9 עבודות השירות אשר תוגש מחדש בימי"ש תוך 14 ימים מיהום, שכן, על הקודמת אבד
10 הכללה, מבחינת מועד תחילת עבודות השירות.
11
12 חזורתית את הנשים 1 כי עליו לציטת להוראות הממוינות לו ולמלא אחר כל הוראה
13 שתתקבל, שאם לא כן הוא מסתכן בכך שענינו ישוב בפני עצמו וואי ייאלץ לרצות עונשו
14 מהורי סורג וברית.

15

16 ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, אולם הנשים לא ירצה עונש זה אלא אם תוך 36 חודשים
17 מהיום יעבור עבירות בתן הורשע במסגרת פרישה זו.

18

19 ג. קנס בסך 12,000 ש"ח אשר ישולם ב- 24 תשלומים שווים ורכזופים, של 500 ש"ח כל אחד, החל
20 מיום 1.6.13 ועד כל 01 לחודש שלאחריו. לא ישולם הקנס – ייאסר הנשים למשך יומיים
21 בעבר כל תשלום שלא ישולם.

22

23 א. על נשים 2:
24
25 ב. מאסר למשך 6 חודשים אולם הנשים לא ישא בעונש זה אלא אם תוך 36 חודשים
26 מהיום יעבור כל עבירה שוחה.

27

28 קנס בסך 5000 ש"ח אשר ישולם ב- 10 תשלומים שווים ורכזופים כשהרשות בהם
29 החל מיום 1.6.13 ועד כל 01 לחודש שלאחריו. לא ישולם הקנס – ייאסר הנשים 2
30 למשך יומיים בעבר כל תשלום שלא ישולם.

31

32 ניתן בזאת צו כללי למוגדים.

33

בֵּית מִשְׁפָט הַשְׁלָמָה בָּתֶּל אֶבְיוֹן - יִפּוֹ

ת"פ 11-11-5688 מדינת ישראל נ' קפלן ואח'

09 אפריל 2013

תס ונסלם.

זכות ערעור לבית המשפט המחווי בתל אביב תוך 45 ימים.

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

ניתנה והודיע היהום ב"ט ניסן תשע"ג, 09/04/2013 במעמד הנוכחים.

שמאי בקר, שופט

14